

Hlásnik SK

občasník Spoločenstva kresťanov na Slovensku

ročník II., prvé číslo, december 2018

Milí priatelia,

kto z nás by si mohol od Vianoc odmyslieť obraz jaslí so svätou rodinou - s Máriou, Jozefom, dieťaťom a s volom a oslom okolo nich. Poznáme túto scénu z obrazov, betlehemov alebo z vianočných hier. Je však záhadou, ako sa tam vôl a osol dostali. V evanjeliu sa o nich nehovorí a prví kresťania narodenie Ježiša vôbec neslávili.

Ilustrácia podľa fresky
v Coemeteriu S. Sebastiano
(Rím okolo roku 300).

Pre nich bol dňom Ježišových narodenín deň jeho znovuzrodenia v zmysle starých mystérií, totiž deň jeho krstu v Jordáne, ktorý podľa rímskeho kalendára pripadal na 6. januára. Oslavu telesných narodenín zaviedol cisár Augustus v roku 9 pred Kristom, ale kresťania tento pohanský zvyk prísne odmietli.

Okolo roku 300 sa v rímskych katakombách zrazu objavilo prvé zobrazenie Ježišovho telesného narodenia.

Predstavuje dieťa ležiace na posteli. Okolo neho sú len vôl a osol a nad ním je zobrazený Kristus ako mládenec so svätožiarou. Niekoľko rokov pred tým zaviedol cisár Aurelian na deň 25. decembra ríšsky sviatok NATALIS SOLIS INVICTA, to je sviatok Narodenia nepremožiteľného slnka. S ním bol vtedy stotožnený perzský boh Mithras, ktorý sa podľa mýtu v tento deň narodil.

Kresťania odpovedali - najskôr tajne, ale asi po roku 330 aj verejne - oslavou tohto dňa ako dňa NATALIS SOLIS JUSTITIAE, čo je Narodenia slnka spravodlivosti.

Týmto slnkom mysleli Ježiša Krista.

Odkiaľ sa vzali na prvom obraze Kristovho narodenia vôl

s oslom? Vôl či býk bol v starovekom náboženstve uctievaný ako darca plodnosti a predstaviteľ božského tvorivého slova. Stál na významnom mieste v kulte perzského boha Mithry, ktorý sa v dobe, kedy sa práve objavilo prvé zobrazenie Ježišovho narodenia, rozširoval v celej rímskej ríši. Mithras sa podľa mýtu narodil zo skaly v jaskyni, kde sa mu klaňali pastieri. Neskôr získal priateľstvo slnečného boha Hélia. Jeho pomocou premohol mocného nebeského býka, ktorý chcel spustošiť krajinu. Mithras sa ho chopil za rohy a išiel na ňom tak dlho, kým býk ochabol. Potom ho odniesol do jaskyne a obetoval bohom. Prebodol jeho šiju nožom a zo zosnulého býka vyrástol z miechy chlieb a z krvi víno. Sily, ktoré býk predstavuje a ktoré mocne pôsobia v ľudskom tele, ešte nedajú človeku pravú ľudskú podobu. Človek musí pomocou duchovného slnka býka v sebe premôcť, aby sa stal skutočným človekom. Osol či oslica boli znamením skromnosti a zmiernosti človeka nesúceho bremená života. Na oslici tiež išli proroci. V Ríme bol osol zasvätený bohyni Veste, strážkyni ohňa v domácom krbe. Jej kňažky, vestálky, museli počas tridsiatich rokov svojej služby vo Vestinom chráme zostať pannami. Keď raz zanedbaním služby oheň v chráme predsa len zhasol, smel sa znovu roznieť len pomocou slnka.

To je krásny obraz nebeského panenského počatia života, ktorý inak pôsobí ako oheň v ľudskom vnútri. Božie dieťa medzi volom a oslom sa takto stane výrazom skrytých síl pôsobiacich v človeku: tvorivého slova, ktoré ho vedie na zem a božskej inšpirácie, ktorá sa prebúdzá v jeho vnútri a vedie k novým cieľom.

pokračovanie textu na ďalšej strane

Obraz však môžeme chápať ešte inak.

V starovekej kultúre bola oslica s osliatkom považovaná tiež za znamenie zverokruhu namiesto Raka. Vyjadruje doznenie starého veku a jeho prechod do veku nového.

Ten sa musí pripraviť vnútri starého veku vždy cez novú prorockú inšpiráciu.

Keď vnímame obraz Božieho dieťaťa medzi volom a oslom ako znamenie zverokruhu - ako Býka a Osla (Raka), medzi ktorými sú Blíženci v podobe novorodeniatka s božským dvojčaťom nad sebou - naznačuje nám významnú myšlienku. V starých dobách človek prežíval pôsobenie božskej tvorivej moci vo vlastnom tele aj v prírode.

Stelesnením Krista v Ježišovi však nastal úplne nový vek, v ktorom sa tvorivá moc rodí vo vnútri človeka. Áno, Vianoce sú začiatkom nového veku,

ku ktorému obraz novorodeniatka v jaslach medzi volom a oslom patrí.

Hlboký zážitok Vianoc vám želá

Váš

Frank Perdel

Sú priestory, do ktorých keď niekto zavolá, zaznie ozvena. Poznáme to z detstva... alebo môžeme ako dospelý pozorovať deti, čo spravia, keď prídu do kamennej jaskyne. Zavolajú slovo alebo zaspievajú tón a načúvajú. Slovo alebo tón sa odráža od jednej skalnej steny k druhej, až sa k nim vráti. A opäť zavolajú a opäť načúvajú. A znovu... a znovu...

Ľudská duša je takisto priestor, do ktorého sa dá zavolať. Rozdiel je v tom, že steny duše nie sú z kameňa. Sú živé. To, čo sa dostane do duše, sa jej živých stien dotýka. A dotyk živého vždy nejakým spôsobom premieňa.

Do duše nám vchádza všetko, čo sa deje okolo nás. Oddávna zaznievalo do ľudských duší Slovo. Najprv znelo z veľkej diaľky, dnes je k nám stále bližšie. Je k nám bližšie ako tep nášho vlastného srdca. Do našej duše ticho zblízka volá Slovo, ktoré nás živí, ktoré nás posilňuje a lieči.

Do duše nám vchádza takisto všetko, čo sa deje okolo nás v každodennom živote. Pokiaľ je to dobré, posilňuje nás to. Čo sa však deje s tým ťaživým, čo nevyhnutne takisto vchádza do našej duše? Dotýka sa živých stien našej duše. A my to môžeme doprevádzať svojím vedomím.

To, čo prichádza ako ťaživé, zlé, choré, môžem premeniť, pretože sa to dotkne živého liečivého Slova, ktoré sa zabývalo v stenách mojej duše.

Z môjho vedomia musí ale naproti vychádzať vyrovnanosť, pokoj, dôvera v Ducha a pokorná odvaha. A tak sa môžeme vedome pokúšať vdychovať zlo a vydychovať dobro. Farebne by sa to dalo vyjadriť takto: To, čo sa zo začiatku zdá ako čiernobiele, môžeme prijať a silou Slova, ktorá v nás prebýva, premeniť.

A potom poslať späť do sveta ako oblúk farieb.

Týmto spôsobom môžeme teraz v období Adventu vstúpiť do nového kresťanského roku. Vzpriamiť sa a vykročiť v ústrety všetkému, čo má prísť. A s dôverou a vyrovnanosťou sa rozhodnúť, že chceme so svojou pokornou odvahou premieňať svet. Lebo duchovný svet znovu a znovu s túžbou a nádejou načúva tomu, čo zaznieva z našej duše von do sveta.

Áno, staň sa tak.

Kázeň farárky Stanislavy Veselkovej na motívy Evanjelia podľa Lukáša 21,25-36, ktorá zaznela v pražskej Obci Kresťanov na 1. adventnú nedeľu 3.12.2017

Amatérská ilustrácia Alexandra Kováčiková Fillová

Úvodník

Milí čitatelia Hlásnika SK,

rok 2018 sa nachýlil ku svojmu koncu a s potešením Vám oznamujeme, že pokračujeme v tradícii a 2. ročník nášho občasnika zrie svetlo sveta! Radi by sme Vám priblížili, čím Spoločenstvo kresťanov v roku 2018 žilo, čo nás obohatilo a kam sme sa posunuli.

Pozývame Vás teda na čitateľské potulky udalosťami, ktoré sme spoločne prežili.

Prajeme Vám príjemné spomienky - ak ste sa týchto udalostí zúčastnili a ak nie, budú dúfam pre mnohých pozvánkou v ďalšom roku.

Príjemnou správou, ktorá sa týka budúceho roku, je určite aj to, že rodina Peschlových sa chystá v priebehu druhého štvrťroka 2019 presťahovať do Viedne. Dá sa teda predpokladať, že pán Peschel sa po letných prázdninách bude môcť venovať priateľom na Slovensku viac než doposiaľ. Naďalej ostávajú ako delegovaní farári pre Slovensko, a tým poverení vykonávaním všetkých obradov, krstov atď. - Frank Peschel a Stanislava Veselková (viac info na www.spolocenstvakrestanov.sk).
Marianna Račeková

Zborník Okruh a střed - časopis Spoločenstva kresťanov v Česku

České Spoločenstvo kresťanov - hnutie za náboženskú obrodu vydáva štyrikrát do roka svoj zborník Okruh a střed. Je možné predplatiť si ho aj na Slovensku. Distribúciu u nás zabezpečuje: Marián Fillo, Jaseňová 26, 01001 Žilina, tel./SMS: 0904 827 031, e-mail: ing.marian.fillo@gmail.com

Viac o tomto časopise (vrátane prehľadu tém jednotlivých čísel, autorov a názvov článkov, ako aj plných textov článkov z niektorých už vypredaných čísel) sa dozviete na www.oas.obec-krestanu.cz

Jarné stretnutie Spoločenstva kresťanov

Uskutočnilo sa 6.- 8 .4. v priestoroch Základnej školy waldorfskej.

Nosnou témou bol Život v zbere. Zaujímavé prednášky rozvíjajúce túto tému viedli pán farár Frank Peschel a pani farárka Stanislava Veselková. Zamýšľali sme sa nad tým, čo život v kresťanskom zbere človeku prináša, a naopak, čo môže od neho očakávať. Snažili sme sa odpovedať na otázky, ako osud vplýva na utváranie zboru a čo sa deje v sfére duchovna, ktoré je na pozadí života takéhoto zboru.

Zároveň sme zažili dva krásne okamihy nesporne patriace k životu

– krst dieťaťa a zádušnú omšu.

Mne osobne utkveli v srdci dve zaujímavé vibrácie - príchod staro-nového člena – Vladimíra Oravského a pôsobenie obradov v priestoroch waldorfskej školy.

Vladimír nás odvtedy sprevádza a pomáha svojou účasťou a do waldorfskej školy sa chystáme znovu – tak uvidíme, čo nám osud v roku 2019 prinesie...

Marianna Račeková

Autor fotografie: Jozef Kováčik

Hľadanie Jánskeho pokladu

V dňoch 22. - 24. júna 2018 sa v Dome u Bielej ruže konalo už tradičné Jánske stretnutie. Hľadanie Jánskeho pokladu, ktorý bol vytvorený vlastnými rukami takmer z ničoho - z rôznych zozbieraných prírodnín, zbytkov látok, drevok atď., bol milým zavŕšením celého stretnutia. Všetci si navzájom urobili radosť, hlavne deti sa tešili, keďže boli do tvorby zapojené vlastnou aktivitou. Osobitne radostným bolo preskakovanie Jánskeho ohňa a spev pri ňom. Spoločné prežívanie spoločenstva umocnila pani farárka Obce kresťanov z Prahy – Stanislava Veselková svojou prednáškou o Jánskej imaginácii, celebrou obradu posvätenia človeka a Nedelným obradom pre deti. Spev, eurytmia a klavírna hra boli toho všetkého neodmysliteľnou súčasťou.

Veľmi som sa tešila prítomnosti pána Vladimíra Oravského, jeho nádhernej recitácii a predvedení Deda Vševeda pri hľadaní pokladu. Poklad si každý mohol prebrať až, keď sa všetci pomodlili. Spontánne väčšina ďakovala a mnohí niečo zaspievali alebo zarecitovali. Predtým sme v krásnej prírode poklad hľadali a stretávali rozprávkové bytosti. Kňažku pokladu, ktorá dala úlohu ešte v dome a ukazovala cestu, potom Rusalku, ktorá si pýtala pesničky a kázala natrhať kyticu poľných kvetov pre Poludnicu. Poludnica sa potom pýtala, ako sa ten ktorý kvietok a bylinka volajú. Potom sme sa spolu s Rusalkou a Poludnicou vybrali všetci za Lesnou žienkou, u ktorej bolo treba deťom vyliezť na strom a dospelým urobiť lastovičku – čo vlastne pri cvičení oteckov bola najväčšia zábava. Jánska imaginácia v podobe nádherného výhľadu z okna Domu u Bielej ruže a v podobe éterického obrazu Bernharda Eyba boli posilou pre ďalšie nastávajúce obdobie roka. Bernhard Eyb prosil svojho priateľa, aby jeho obrazy boli zverejnené až tridsať rokov po jeho smrti.

Tá doba nedávno uplynula a my sme mali možnosť tak trochu sa ponoriť do jeho obrazov. Radostne posilnení a tešiaci sa na ďalšie stretnutie sme sa s láskou rozchádzali – o všetkom svedčia fotografie, ktoré nájdete na: <http://spiritualneumenie.eu/na-jana/> Perla Perpetua Voberová

Autori fotografií: Alexandra Kováčiková Fillová, Marián Fillo, Vladimír Oravský

Deti pri cvičení eurytmie s Elenkou Schmutzovou

Nezabudnuteľný Deda Vševed v podaní Vladka Oravského

Pri hľadaní Jánskeho pokladu pomáhali rozprávkové bytosti (sprava): Poludnica, Rusalka, Lesná žienka a Kňažka pokladu

Preskakovanie Jánskeho ohňa

23/06/2018

Rodinný pobyt so Spoločenstvom kresťanov

2. ročník rodinného pobytu našiel svoje miesto „na ďalekom východe“ v pohorí Vihorlat, pri prírodnom jazere Morské oko. Bola to výzva, keďže pomer deti/dospelí bol 14/13. V našej výprave boli zastúpené aj mladšie ročníky v podobe 2-ročnej Zorky, 2,5-ročného Adamka a 4-ročného Adamka. Za ich výdrž a výdrž ich rodičov im patrí všetkým česť a sláva!

Oproti 1. ročníku sme čelili aj frekventovanej turistickej návštevnosti, ale zvládli sme to aj vďaka ústretovosti pani chatárky.

Spoločnými silami sme v čase osýpkovej epidémie zvládli kúpanie v Zemplínskej šírave, návštevu drevených kostolíkov v Ruskej Bystrej a v Inovciach, kúpanie v zaliatom kameňolome (tzv. Plitvické jazero východného Slovenska), výstup na Sninský kameň – a to všetko bez vážnej ujmy na zdraví.

Deti si na Morskom oku užili stavanie lodiek, hádzanie kameňov do jazera (keďže kúpať sa v ňom nedalo), nacvičovanie divadielka O dvanástich mesiačikoch, eurymiu a turistiku do sýtosti.

Dospelí bravúrne zvládli netradičnú dovolenku s duchovným ladením (čo možno ani neočakávali) a organizátori získali mnoho podnetov do budúcnosti.

Týmto všetkým nás ako duchovná podpora sprevádzala pani farárka Stanislava Veselková, vďaka ktorej sme mali možnosť zúčastniť sa dvoch Obradov posvätenia človeka a Nedel'ného obradu pre deti. Zasiali sme tak na tomto čarokrásnom mieste ďalšie semienko.

Momentálne teda čerpáme sily a dúfame, že sa ich nazbiera dostatok aj na 3.ročník. Tak pobytom zdar a tomuto rodinnému so Spoločenstvom kresťanov na Slovensku zvlášť!

Marianna Račeková

Autori fotografií: *Marián Fillo, archív Račekovcov*

Druhý ročník rodinného pobytu sa uskutočnil na magickom Morskom oku v pohorí Vihorlat

Spoločná návšteva dreveného kostolíka v Inovciach

Táborový oheň nesmel chýbať

"Dospeláci" predviedli deťom
eurytmické cvičenia

Deti zahrali rodičom divadielko
O dvanástich mesačikoch

Ranná eurytmická rozcvička
s Elenkou Schmutzovou

Večerné svetielka s krásnou rozprávkou
v podaní Stanislavy Veselkovej

Záverečný výstup
na Sninský kameň
nám poskytol prenádherný výhľad

Naše spoločné obedy na terase

Septembrové stretnutie v Žiline

Náše septembrové stretnutie sa tentokrát konalo v Dome Matice slovenskej v Žiline a bolo venované Sviatku Sedembolestnej panny Márie a Michaelskej dobe, čo sa odrážalo aj v téme stretnutia: **Rany ako brány k duchu.**

Stretnutie sa začalo v piatok 14. septembra 2018 v podvečer prípravou priestorov a stavaním oltára. Po malom občerstvení, na ktoré prispel každý „niečím dobrým“, sme sa započúvali do rozprávania Stanky Veselkovej o knihe spisovateľky Ľudmily Ulickej - Daniel Stein, tlmočník. Jej pútavé rozprávanie nám predstavilo život mladého muža, ktorý počas druhej svetovej vojny musel častokrát bojovať so svojim vlastným strachom a rôznymi „ranami osudu“. Po rozhovore sa konalo kultické ukončenie dňa.

V sobotu 15. septembra sme ráno začali spievaním s Wolfgangom, aby sme si precvičili piesne na obrad, ktorý potom nasledoval. Po obrade čakalo všetkých malé sladké prekvapenie a potom nasledovala prednáška pána Franka Peschla o Sedembolestnej panne Márii, ktorej je na Slovensku tento sviatočný deň zasvätený ako Patrónke. (Prepis prednášky na stiahnutie na <http://www.spolocenstvokrestanov.sk/na-stiahnutie/>)

Aby sme trochu spoznali aj Žilinu, na obed sme si zašli do reštaurácie na Mariánskom námestí, kde sme si predtým prezreli „Mariánsku sochu“ a pri obede nám Vladko Halaj porozprával o zaujímavostiach tohto námestia.

O 15.00 sme sa presunuli do Centra pohybu a tanca Labyrint, kde nás už čakali deti z DFS Kolárik. Spoločne sme sa pokúsili cez pásmo Eugena Suchoňa „Maličká som“ zostavené zo známych ľudových piesní, prísť na to, ako sa dá spojiť pedagogická eurytmia a ľudový tanec. Z veselých tvárí všetkých tanečníkov i mamičiek malých tanečníčok bolo jasné, že sa všetci „dobře bavili“.

Ďakujeme predovšetkým našim skvelým pánom tanečníkom!

Počasiu nám prialo, a tak sme sa na záver popoludnia vybrali ešte na malý výlet na Kalváriu pri Žilinskom vodnom diele v blízkosti obce Mojšova Lúčka.

Po návrate do DMS sme si znova urobili spoločnú „večeru“ a potom nás čakala ešte prednáška Stanky Veselkovej „Sedem zastavení na ceste Kristovej“.

Kultické ukončenie dňa náš sobotný program uzavrelo.

V nedeľu 16. septembra sme znova začali spievaním a potom nasledoval Obrad posvätenia človeka. Po ňom nasledoval Nedeľný obrad pre deti, keďže sa k nám pridali aj Svetlanka a Bohumilka Fillové. Po obrade sme si od p. Peschla vypočuli ďalší zaujímavý „rozprávkový“ príbeh. Po malom spoločnom občerstvení sme sa ešte porozprávali o tom, ako každý toto stretnutie vnímal, o tom, čo do budúcnosti a kedy a kde sa znova stretneme. Keďže veľa šikovných rúk priložilo ruku k dielu, zloženie oltára nám netrvalo dlho a potom sme sa všetci postupne znova rozišli. Ja osobne sa chcem všetkým poďakovať za možnosť užiť si „moje narodeniny“ takýmto krásnym spôsobom a v spoločnosti tých, ktorí sú mi blízki.

Elena Schmutzová

Autor fotografií: Elena Schmutzová

Spomienka na naše jesenné stretnutie

Spojenie pedagogickej eurytmie a ľudového tanca sa všetkým páčilo

Opäť sme sa stretli s Jozefom Bitznerom Malým

Podobne ako v minulom roku, aj teraz sa nám podarilo zorganizovať stretnutie s Jozefom Bitznerom Malým, ktorý študuje na seminári v Stuttgarte a v budúcnosti by chcel pracovať ako kňaz Spoločenstva kresťanov na Slovensku. Stretnutie sa konalo v sobotu 3. novembra 2018 popoludní v Bratislave v priestoroch Antropozofickej spoločnosti na Slovensku.

Po privítaní a úvode od Marianky Račekovej nasledovalo nacvičovanie piesní s Wolfgangom Schmutzom, ktoré spievame pri obrade. Po speve nasledovalo ponorenie sa prostredníctvom eurytmie do prežívania slov MICHAEL a HALELUJA pod vedením Elenky Schmutzovej. Vladko Oravský prispel do programu recitáciou básní.

Potom nasledovala prednáška Jozefa Bitznera Malého na tému: "Možno ľudskú prácu nahradiť? O dvojitej prirodzenosti "Ja" človeka." V úvode prednášky nás oboznámil s najnovšími trendami v elektrotechnickom priemysle, ktoré by sme v minulosti našli v rôznych sci-fi románoch, no v súčasnosti je to realita 21. storočia. Ďalej pokračoval rozobratím dôvodov, ako technika a média pôsobia na naše „Ja“ a našu schopnosť pohybovať sa. Prostredníctvom jedného z cvičení Bothmerskej gymnastiky nám prakticky predviedol ako navzájom súvisia naše vnímanie a pohyb. Podľa Rudolfa Steinera nie je náš pohyb vykonávaný vďaka tzv. motorickým nervom (Rudolf Steiner ich nazýva „senzitívne“), ktoré vychádzajú z mozgu, čo v súčasnosti potvrdzuje už aj oficiálna veda. V skutočnosti pôsobia naše vôľové impulzy duchovne z okolia na naše končatiny a následovne je táto skutočnosť „vnímaná“ našimi nervami a svalmi, vďaka čomu potom môžeme vykonávať a ovládať naše pohyby.

Na konci stretnutia nám Jozef B. Malý porozprával o svojom štúdiu, o svojej rodine a o svojich plánoch do budúcnosti. Držíme Jozefovi v jeho ďalšom štúdiu palce. Elena a Wolfgang Schmutzovci

Obrad posvätenia človeka s Tomášom Boňkom

17. novembra 2018 sa v Dome u Bielej ruže konali tri súkromné krsty a obrad posvätenia človeka v podaní Tomáša Boňka. Je to v poradí už tretí farár Obce kresťanov po Frankovi Peschlovi a Stanislave Veselkovej, ktorý navštívil Dom u Bielej ruže. Krsty aj obrad sa niesli v duchu láskyplných vzťahov k druhým.

Okrem súkromných krstov nám Tomáš Boňek ponúkol aj možnosť celebrowania Obradu posvätenia človeka, tak sme narýchlo zmobilizovali sily a hlavne vďaka Elene Schmutzovej, Marianne a Martinovi Račekovcom, ale i Jožkovi Kováčikovi, bolo možné obrad zrealizovať a vytvoriť tak na pódiu sály domu obradný priestor. Obrad bol veľmi dojímavý s krásnymi slovami Tomášovej kázne. Zaujímavé bolo i rozprávanie o význame krstu a radostné objatia po samotnom krste.

Fotogalériu nájdete na:
<http://spiritualneumenie.eu/nadkonfesijne-krestanstvo/>

Perla Perpetua Voberová
Autor fotografie: Alexandra Kováčiková Fillová

Hlásnik SK 2018 pripravili:

Autori príspevkov: Frank Peschel, Stanislava Veselková, Marianna Račeková, Elena Schmutzová, Wolfgang Schmutz, Perla Perpetua Voberová, Marián Fillo

Autori ilustrácií a fotografií: Alexandra Kováčiková Fillová, Marián Fillo, Jozef Kováčik, Elena Schmutzová, Vladimír Oravský, archív Račekovcov

Redaktorsky spracovala: Alexandra Kováčiková Fillová; Graficky upravil: Vladimír Halaj.

Príspevky a návrhy do ďalších čísel Hlásnika SK môžete posilať na:

hlasniksk@spolocenstvokrestanov.sk